

fordi disse 3 sygdomme og skadedyr havde grebet mere og mere om sig. Praktisk taget enhver import af kartofler og næsten enhver import af planter var udelukket som følge af de strenge krav, der var fastsat ved de tidligere gældende bestemmelser, hvorfor importen i vidt omfang fandt sted ved dispensationer, der tildels byggede på særlige aftaler med de eksporterende lande.

På et enkelt område må de nugældende bestemmelser anses for at være utilstrækkelige, idet loven kun giver hjemmel til foranstaltninger over for plantesygdomme og skadedyr, der ikke hidtil er påvist her i landet, eller som kun optræder med en begrænset udbredelse. Denne begrænsning, der i almindelighed må anses for at være rigtig, idet det ikke kan være meningen, at det offentlige skal foretage bekæmpelse af vidtuddrede plantesygdomme, kan dog i enkelte tilfælde være uheldig. Dette kommer f. eks. frem, hvor der er tale om sygdomme, som de pågældende erhverv prøver at udrydde, og i sådanne tilfælde er det en selvfølge, at en import af planter befængt med de omhandlede sygdomme eller skadedyr ikke uhindret bør kunne finde sted. I denne forbindelse skal henvises til det af kartoffelsektionerne foretagne arbejde med fremskaffelse af virusfri læggekartofler og planteskolernes arbejde for fremskaffelse af en virusfri bestand af de vigtigste frugttræer og frugtbuske.

Det skønnes rimeligt, at et af erhvervene udført stort og bekosteligt arbejde støttes fra det offentlige side bl. a. ved at forebygge smitte ved import af befængte planter, og det foreslås derfor, at den i den nugældende lov indeholdte begrænsning til sygdomme og skadedyr, der enten slet ikke findes her i landet, eller som kun findes med begrænset udbredelse, ophæves, således at lovens bestemmelser også kan bringes i anvendelse for bekæmpelse af farlige plantesygdomme og skadedyr, der allerede optræder her i landet med mere end begrænset udbredelse, f. eks. oldenborren og de ovenfor nævnte virus sygdomme.

Bestemmelser om *foranstaltninger til bekæmpelse af plantesygdomme og skadedyr her i landet* er i medfør af lovens § 1 fastsat for så vidt angår *koloradobille* (bekendtgørelse nr. 209 af 20. maj 1950), *kartoffelål* (bekendtgørelse nr. 319 af 10. juli 1951 med tillæg nr. 292 af 23. september 1954), *kartoffelbrok* (bekendtgørelse nr. 272 af 8. oktober 1953) og *sortrust* (bekendtgørelse nr. 27 af 11. februar 1953 med tillæg nr. 316 af 2. december 1953). Desuden er der ved bekendtgørelse nr. 41 af 7. februar 1951 påbudt foranstaltninger til bekæmpelse af *San José-skjoldlusen*, hvilket skadedyr hidtil aldrig har været påvist her i landet.

Til og med sommeren 1953 har *koloradobillen* praktisk taget ikke haft betydning her i landet, idet de ganske få tilflyvende eller tilfældigt indslæbte biller straks er blevet udryddet totalt. Derimod var tilflyvningen i 1954 så stor, at man fandt det nødvendigt at foreskrive en almindelig pligt til sprøjtning af kartoffelmarkerne i den sydlige del af Jylland (Vejle og Ribe amter incl.). Foruden de i henhold til dette påbud foretagne sprøjtninger har statens plantetilsyn foretaget særlige bekæmpelsesforanstaltninger på samtlige lokaliteter, hvor koloradobiller blev påvist. Ved disse foranstaltninger blev koloradobillen slået ned, hvilket ses af, at der i sommeren 1955 ikke fandtes biller ved eftersøgning på lokaliteterne fra 1954. I øvrigt var der i 1955 heller ingen tilflyvning.

Derimod har der i 1956 påny været en betydelig tilflyvning. På findestederne er der — som hidtil — foretaget bekæmpelsesforanstaltninger af statens plantetilsyn (jfr. herom bemærkningerne til § 1, stk. 3). En almindelig sprøjtepligt blev ikke gennemført, hvorimod der efter aftale med landbrugsorganisationerne gratis stilledes calciumarsenat til rådighed for de landmænd i de sydlige amter, der frivilligt ville blande giften i væsken, når de sprøjtede mod kartoffelskimmel. Ved denne fremgangsmåde, som organisationerne har lovet at støtte i deres oplysningsarbejde, regner man med at kunne undgå — eller længst muligt udskyde — tvungen sprøjtning.

Kartoffelålen bekæmpes ved undladelse af at dyrke kartofler, idet giftanvendelse hidtil ikke har været praktisk mulig. Der bliver derfor ved forekomst af kartoffelål nedlagt forbud mod kartoffeldyrkning det pågældende sted. Endvidere forbydes bortførsel af planter med vedhængende jord, der er smittet, samt naturligvis bortførsel af smittet jord. For planteskoler og andre virksomheder, hvorfra planter erhvervsmæssigt sælges til have- eller andre jordbrugere, er der fastsat forbud mod dyrkning af kartofler, dog således at der på nærmere betingelser kan meddeles dispensation til virksomheder, der kun tiltrækker og sælger urteagtige etårige udplantningsplanter. Et væsentligt led i foranstaltningerne med hensyn til kartoffelålens bekæmpelse er laboratorieundersøgelse af jordprøver udtaget i de undersøgte arealer, hvorved angrebsstedernes beliggenhed kan fastslås.

Kartoffelbrok bekæmpes ligeledes fortrinsvis ved at udsulte snyltereren ved undladelse af dyrkning af værtplanter. På selve smittestedet er kartoffeldyrkning ifølge de gældende bestemmelser totalt forbudt (ved angreb, der er konstateret efter 1.